

Αδελφή μου

Γιατί να χαίρομαι τόσον όταν λαμβάνω επιστολήν από οιονδήποτε μέρος; Αναμφιβόλως θα είναι εκείνο το οποίον αισθάνεται ο καθής εξ ημών. Όταν παραδείγματος χάρη (Δ) από πολού να περιμένη επιστολήν του φαίνεται ξεύρω κι εγώ πως;

Ω ... Τι ευτυχής που θα ήμην. Η τύχη μου όμως δεν ηθέλησε να αισθάνομαι κι εγώ αυτής της μεγάλης χαράς και απολαύσεως. Αλλά ... τι λέγω; Έχω εγώ αδελφή. Πως; Είναι η αδελφή του στρατιώτου εκείνη που γνωρίζει να χύνη τον βάλσαμον εις την πονεμένην ψυχήν. Τα γραφόμενά σας με κολακεύουν τόσο. Αισθάνομαι τόσην νχαράν τόσην αγαλλίασιν στην μαύρη μου ερημιά όταν λαμβάνω επιστολήν σας. Μοι φαίνεται από την χαρά μου ότι κι αυτά τα άγρια πουλιά συμμερίζονται την χαράν μου. Το κελάιδημά των γίνεται μελωδικότερον. Μόνον τα κοράκια εξακολουθούν να έχουν πάντοτε το απαίσιον εκείνον (Δ). Αλλά θα έλθη η ώρα που κι αυτά θα ημερέψουν. Αυτά θέλουν να τους ψάλλω μόνον το δικό τους άσμα. Φάτε και σεις καλά πουλιά απ' αντρειωμένες πλάτες να κάμετε πήχι το φτερό και σπιθαμή το νύχι ... Αλλ' όχι δεν θα το τραγουδήσω αυτό πρωτού εκτελέσω κατά γράμμα το ύψιστόν μου καθήκιον προς την Μεγάλην, την ένδοξον, την αγαπημένη μας Πατρίδα. Όταν έλθη η ώρα και γείρω να πλαγιάσω τον αιώνιον ύπνον στα άγρια λαγκάδια τότε και μόνον θα το τραγουδήσω αυτό.

Τότε και το αγαπημένο μου (Δ) θα πάρη δίπλα τα βουνά, δίπλα τα κορφοβούνια, το μοιρολόι του κρυφά να λέγη και να κλέγη, ήμουν χαρά ζωή κ αυγή κακόμοιρο πουλί. Ολίγοι γνωρίζουν να αποθάνουν ως οι Λέοντες της Αμύνης Πατρίοδα μου ... Ελλάδα μου αχ πόσον σ' αγαπώ !

(Δ) προηγουμένως ότι ολίγοι γνωρίζουν ν' αποθάνουν όπως οι Λέοντες της Αμύνης. Ναι αλλά τώρα γνωρίζουν απετήσουν όπως και πριν και οι άλλοι αδελφοί μας που και τόσα παλληκάρια με τόσον ηρωισμόν χύνουν το αίμα τους για την ελευθερία. Τότε λοιπόν πρέπει να νικήση και θα νικήση η ωραία μας Ελλάς (Δ) αγρίως τους απογόνους του Κρούμου (Δ) τους απογόνους των Ούνων και Γότθων.

Ζήτω η Ελλάς

Μεθ' υπολήψεως

Γιολδάσης

Ανθυπ.

Θα με απαντήσης;